

Zaposlen je kot uradnik in v pisarni prepisuje akte. To sicer dolgočasno delo se mu zdi zanimivo – edino to v namreč v življenju dobro dela. Z delom je zadovoljen, tako da si akte, ki jih ne zmore prepisati doma, odnese domov in jih tam prepiše do konca. Ko mu ponudijo zahtevnejše delo, da naj bi besedilo predelal – spremeniti bi bil moral naslov in glagole iz prve v tretjo – ponudbo zavrne, ker se zaveda, da tega ne zna. Sodelavci ga pogosto zbadajo zaradi ponošenega plašča, saj ima ta že vseboval več zaplat kakor prvotnega blaga.

Ob začetku zime Akakij ugotovi, da ima njegov plašč veliko lukenj. Odnese ga h krojaču Petroviču, da bi ga ponovno zakrpal. Petrovič, navadno zapit možakar, pa je ta dan trezen. Vestno pregleda plašč in Akakiju svetuje, naj si kupi novega, saj starega ne more več pokrpati. Za nov plašč pa mu postavi ceno 200 rubljev. Akakij pa ima zelo skromne prihranke in si novega plašča ne more kupiti, zato se k Petroviču ponovno vrne v nedeljo, ko ve, da bo krojač ponovno opit. Znova se pogovori z njim, naj pokrpa plašč, Petrovič pa mu tudi sedaj pove, da tega ne more. Tokrat pa mu zniža ceno na 80 rubljev, kar je tudi realna cena. Akakij je razočaran, saj si z uradniško plačo plašča ne more kupiti. Priložnost pa se pojavi, ko ga direktor ob koncu leta nagradi s 60 rublji. S tem se Akakij napoti k Petroviču, kajti zdaj si lahko privošči plašč. Akakij je po nakupu plašča zelo srečen. Tudi sodelavci so veseli v njegovem imenu, zato ga povabijo na praznovanje rojstnega dne enega od sodelavca.

Med odhodom z zabave pa mu dva roparja plašč ukradeta. Akakij odide ves pretresen na policijo prijaviti krajo. Tam pa mu zaradi velikega števila krajev, ki jih preiskujejo, ne morejo pomagati. Zato odide še k generalu policije. Ko pa oseba, ki ima sama sebe za zelo pomembno, važno osebo, sliši, zaradi kakšne banalnosti je prišel uradnik k njej, zelo povzdigne glas. Akakij razočarano odide domov; zaradi prehlada zboli in umre, vendar ga nihče ne pogreša. Kmalu pa se po Petrogradu razširi glas, da po mestu straši duh, podoben Akakiju, ki ljudem krade plašče.

Ko se nekega dne general, ki je vpil na Akakija, vrača proti domu, ga ta duh napade. Vzame mu plašč, ker mu ni hotel pomagati, ko je bil še živ. Ko se duh maščuje, se v Petrogradu ne pojavlja več.